

**Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns**

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrinis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 43 (1932)

Trešdien, 1957. g. 10. aprīlī

13. gads

Organizēti veikt pavasara lauku darbus

Rajona kolchozos un padomju saimniecībā sākušies pavasara lauku darbi. Pavasaris sācies ļoti agri, augsne ātri iesilst un zūst. Tāpēc kolchozos lauksaimniecības specialistiem uzmanīgi jāseko augsnes iesilšanai, lai nenokavētu labākos augsnes apstrādāšanas termiņus un sējumu.

Šoziem laukos uzkrājies maz mitruma un tāpēc steidzīgi jārikojas, lai augsne saglabātu darbā jālaiž gan traktoru, gan zirgu vilkmes šļūces un citi piemēroti darba rīki. Tomēr rajona kolchozos to nedara, pat vairāk — arot nelielo aiz arkliem šļūces, tā pakļaujot šīs platības pilnīgai izkalšanai. Tā tas notiek kolchozos Lisenko vārdā nos., Kārļa Marksa vārdā nos. un citos.

Ziemāji mūsu apstākļos nosaka graudu kultūru kopražu lielumu, tāpēc šīs kultūras kopšanai jāizmanto visas iespējas un pieredze. Ziemāju sējumu kopšana neizbeidzas ar to virsmērošanu — no zemākām vietām jānovada ūdens, jānolasa akmeņi un, kur apstākļi atļauj, sējumi jāecē. Daudzos kolchozos pietiekami nerūpējas par ziemāju sējumiem. Tā kolchozā „Kopdarbība” virsmēroti tikai 12 ha sējumu, „Aktivistā” — 44 ha. Mazas platības ziemāju virsmērošanu saņēmušas kolchozos „Cīņa”, „Kurzeme” un Kārļa Marksa vārdā nosauktajā.

Rūpējoties par lopbarības bāzes radīšanu, rūpīgi jāapsēj ilggadīgie zālāji. Sēklas šogad pamazāk, tāpēc jāapsēj vispirms sēklu laukiem paredzētās platības. Nemot vērā augsnes nepietiekamo mitrumu, zālāju pasēja jāveic nekavējoties, jāsavieno ar sējumu ecēšanu, lai sēklas

viennērīgi un labi sadīgtu. Ar zālāju sēju daudzos kolchozos nepamatoti kavējas. Tikai kolchozi „Sarkanais karogs”, „Jaunā gvarde”, Lisenko vārdā nosauktais iesākuši šo darbu.

Kolchozi „Kopdarbība”, „Brīvība”, „Leņina ceļš” un citi vēl uz šodienu nav pat sagatavojuši izsējas kondīcijai graudaugu sēklu. Daudzi kolchozi vilcinās ar iedalītās sēklas apmaiņu un aizdevumu izņemšanu. Bet MTS vadošie darbinieki ar to samierinās.

Ļoti svarīgi pavasara darbos saskaņoti izmantot MTS un kolchozu vilcējspēku. Tomēr rajona kolchozos lauksaimniecības specialisti un kolchozu valdes vēl nav pilnīgi izstrādājuši darbu plānus. Tāpēc jau no pirmajām darba dienām vērojami nopietni trūkumi darba organizācijā. Nekāda gaidīšana nevar tikt pieļauta. Tur kur nevar šodien izmantot MTS tehniku, tur darbā jānorīko kolchoznieki ar zirgiem, kā to dara kolchozā „Uzvara”. Arī MTS darbiniekiem kopīgi ar kolchozu valdēm jāatrisina jautājums par tehnikas pilnīgu izmantošanu, no komplektējot darbam traktoru brigades ar vajadzīgo piekabīnātāju skaitu. Te jāatzīmē kolchoza „Imanta” valde, kura saviem piekabīnātājiem izsniegusi par brīvu gumijas zābakus un mēteļus, tā stimulējot viņus darbam.

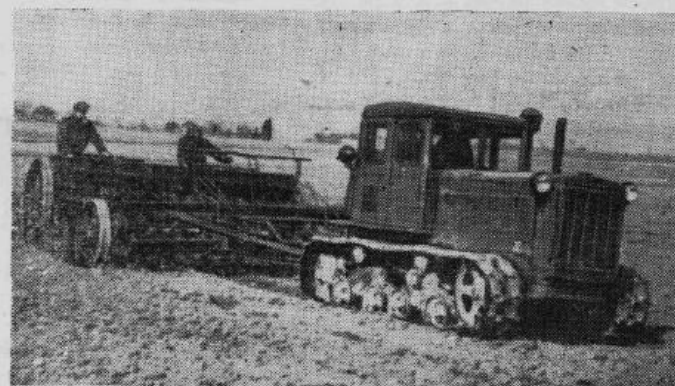
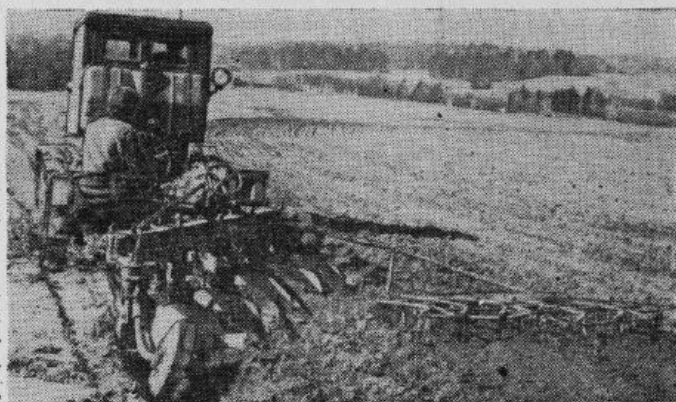
Tagad, kad sācies lielais darba cēliens, nedrīkstam pieļaut nekādu paviršību, vienaldzību. Operatīvi jārikojas, lai nezaudētu laiku, lai plašāk izvērstu lauku darbus kolchozos, veiktu pavasara sēju labākajos agrotehniskajos termiņos.

Lauku darbaļaudis, cīnieties PAR BAGĀTĀM RAŽĀM!

Kuldīgas MTS mehanizatori ar un sēj

Kuldīgas MTS zonas kolchozu laukos diendienā plašāku apjomu gūst pavasara lauku darbi. Ja 1. aprīlī kolchozā „Traktorists” pirmās vagas dzina mehanizatori bb. Zemurs un Škapars, tad nākamajās dienās viņu piemēram sekoja mehanizatori kolchozā „Aktivists”. No viņiem neatpalika mehanizatori kolchozos „Sarkanā zvaigzne”, „Boļševiks”.

8. aprīlī zonas kolchozu laukos mehanizatori gan ara, gan ecēja, gan diskotāja un sēja ar 22 traktoriem. Viņi uzaruši 112 ha, kultivējuši 99 ha, bet apsējuši 23 ha.

Labākos panākumus pavasara lauku darbos guvusi b. Apiņa vadītās 3. traktoru brigades mehanizatori, kas kolchozā „Boļševiks” apsējuši pirmos 12 ha, un Ivana Kraučuka vadītās 14. traktoru brigades mehanizatori bb. Zemurs, Škapars un Mundiciems, kuri uzaruši ap 40 ha un uzsākuši graudaugu sēju.

Attēlos: (pirma) Krišs Zemurs kolchozā „Traktorists” ar rugaini...
...bet (otra) Miķelis Mundiciems sēj graudaugu.

Apsēsīm 12 dienās

Šā gada ražošanas plānā mūsu kolchozā paredzēts ar graudaugiem apsēt 370 hektaru. Izstrādājot pavasara lauku darbu plānus brigādēm un apsverot esošās iespējas, vienotības, ka graudaugus apsēsīm 12 dienās. To veikt mums ir reālas iespējas. Kolchozā šogad strādās 5 Kuldīgas MTS traktori, kuri pavasara sējas laikā veiks lielāko darba daļu. Taču uz MTS spēkiem vien nepaļaujamies, un esam izstrādājuši pavasara lauku darbu plānu abām kompleksajām brigādēm, kur paredzējam, kādus darbus veiks kolchoznieki, kā izvietosim vilcējspēku un inventāru, lai apsētu paredzētajā termiņā. Graudaugu sējā bez 3 traktoru vilkmes sējmašīnām vēl nodarbināsim 5 zirgu vilkmes sējmašīnas. Ar šīm sējmašīnām strādās tie kolchoznieki, kuriem jau no iepriekšējiem gadiem darbā ir pieredze, kā Kārlis Brantevics, Ernests Kūms, Pēteris Pelēkals un citi.

Pavasara sējas darbus

uzsākām pagājušajā nedēļā izlases veidā, nenogaidot, kamēr nožūs visa augsne. Traktorists b. Doniņš jau apsējis 17 hektarus ar auzām. Tā kā rudenī kolchozā 80 hektari palika neuzarti, trīs traktori kopš 8. aprīļa nodarbināti aršanā, bet ar vienu traktoru augsni tikai kultivē. Sējai kolchozā jau sagatavots ap 40 ha augsnes.

Kā graudaugu sēkla, tā sēklas kartupeļi kolchozā atbērti pietiekamā daudzumā. Graudaugu sēklu jau laikus iztīrījām un žāvējām, bet tagad pirms izsējas to viedina pārlāpstojoši. Šo darbu veic klētnieki bb. Braže un Ēkis. Sēklas kartupeļus šajās dienās beigsim pārlāpēt. 6 hektaru platībā šogad audzēsim „Priekuļu agrie” šķirnes kartupeļus. Lai ražu iegūtu jo agrāk, 6 t kartupeļi novietoti jarovizēšanai. Atbildība par tiem uzticēta kolchozniekiem bb. Lampam un Pelēkajam.

J. Šnevels,
kolchoza „Boļševiks”
priekšsēdētājs

Sēj auzas, sagatavo augsni

Rosīgs darbs sācies kolchoza „Sarkanā zvaigzne” laukos. Sestdien Kuldīgas MTS traktorists b. Birze pirmajā brigādē iesēja auzas 4 ha platībā. Traktori bb. Kleinbergs un Birze jau sagatavojuši sējai vairāk nekā 40 ha augsnes.

T. Zieds

Paplašina zālāju sējumus

Kolchozā „Padomju Latvija” šogad paredzēts paplašināt ilggadīgo zālāju sējumus. Kolchoznieki jau stājušies pie šī uzdevuma izpildes. Uz ziemājiem un bez virsauga iesēti ilggadīgie zālāji 30 ha platībā. Puse šīs platības apsēta ar jaunu zālāju šķirni — nestīgojošo vārpātu.

Kolchozā „Venta” ar ilggadīgajiem zālājiem ieplānots apsēt 120 hektaru. Uz ziemājiem zālāji izsēti vairāk nekā 30 hektaru platībā, bet pārējo izsēs uz vasarājiem.

I. Osīls

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskajā sacensībā lopkopības produktu ražošanā 6 mēnešos gūti šādi rezultāti:

	Ventspils rajons		Kuldīgas rajons	
	(proc. no saist.)		(proc. no saist.)	
PIENS (uz 100 ha lauksaimn. izmantojamās zemes cnt)	56,4	26,7	33,8	21,3
PIENS no 1 govs (kg)	559,8	27,9	418	24,5
CŪKAĻA (uz 100 ha aramzemes cnt)	15,3	42,5	9,4	38,5
OLAS (uz 100 ha graud. sēj. gab.)	3.857	32,1	2.037	28

Pirmrindas laudis

Ārste Skaidrīte Valdovska

Kam gan vairāk rūpju kā cilvēkam 18—20 gadu vecumā, kad pēc vidusskolas beigšanas jāizvēlas, ko darīt tālāk, par ko kļūt. Ir tik daudz ceļu, un visi tie aicina. Kurš būs īstais?

Skaidrītei Valdovskai patika teātris, interesēja literatūra, skaudru līdzietību modināja slimi dzīvnieki.

— Bet pats interesantākais man tomēr likās cilvēks, — saka Skaidrīte Valdovska. — Un kurš gan cits cilvēkam var piekļūt tuvāk, ja ne ārsts?

Varbūt tas bija arī nesen aizvadītais karš, kas lika jauniešiem pieņemt lēmumu kļūt ārstiem. Vai gan mazums bija redzēts cilvēku ciešam?

Vai Skaidrīte Valdovska atradusi savu īsto vietu dzīvē?

... — Kaut varētu tikt pie ārstes Valdovskas, — cik bieži šādas sarunas nākas dzirdēt Kuldīgas poliklinikā pie registratūras lodziņa, lauku medicīnas punktos, pat uz ielas. Un tajās trijās dienās nedēļā, kad ārste Valdovska pieņem slimniekus poliklinikā, uzgaidāmā telpa vienmēr cilvēku pārpildīta. Paredzēto 18 slimnieku vietā viņa ik reizes pieņem ap 30 pat 40 un vairāk.

— Grūti? — pasmaida ārste. — Protams, bet kā cilvēkam var nepalīdzēt, ja viņam palīdzība vajadzīga?

Skaidrīte Valdovska ir rajona slimnīcas terapijas nodaļas vadītāja. Kad lūdz viņai kaut ko pastāstīt par sevi, savu darbu, ārste pietvīkst, kļūst mazrunīga.

— Nav paveikts nekas ievērojamas cienīgs, ir darīts tikai tas, kas ietilpst ārsta pienākumos, — viņa saka.

Protams, kā katras profesijas pārstāvis, tā arī ārsts zināmā mērā uzdevumus izvirza sev arī pats. Arī Skaidrīte Valdovska sev izvirzījusi uzdevumus — pašus lielākos, ko no ārsta var prasīt.

Kad terapijas nodaļā ievietoja pilsoni Ķimeli, neviens, arī viņas piederīgā, vairs neticēja, ka ko var līdzēt. Bija ļoti smags sirds asinsvadu nosprostošanās, paaugstināts asinsspiediens, neciešamas sāpes. Slimniece 8 nedēļas gulēja bez kustībām. Ārste Valdovska sev izvirzīja uzdevumu — cilvēks jāglābj, neskatoties uz ļoti smago saslimšanu — jāglābj. Un — izglāba. Bija brīži, kad ārste aizmirs — diena ir vai nakts. Bija brīži, kad pašu māca neciešams nogurums, kad bija tikai viena vēlēšanās — izgulēties, izgulēties... Bet ka tā, to zināja tikai viņa pati.

Bet vai tikai šis piemērs vien? Līdzīgi tas bija arī pilsoņiem Liepu, Leju, Gulbi un daudziem citiem. Visi šie cilvēki, kas terapijas nodaļā ievietoti ļoti smagi saslimuši un to atstājuši veselī, ir pateicīgi ārstei Valdovskai. Un tādu ir ļoti, ļoti daudz.

— Bet vai tad es viena, — saka b. Valdovska. — Ko es iesāktu bez tādiem lieliskiem palīgiem kā ārstiem Lastovsku, Akeri, Lindmani, virsmāsu Kraukli, māsu Lauļi, sanitārēm Būmeistari, Delli, Jēkabsoni un citām?

Ārste Skaidrīte Valdovska Kuldīgā nostrādājusi tikai pusotru gadu. Tik īsā laikā gūtā atzinība un uzticība liek secināt, ka cilvēks atrodas savā īstajā vietā dzīvē.

V. Kļava

KOLCHOZA SILTUMNĪCĀ

Attēls: dārzkopības brigadieris Jānis Zanders apskata tomātu dēstus.

Ļoti izdevīgā vietā — pašā Abavas nogāzē — atrodas kolchoza „Uzvara” siltumnīcas, lecektis. Ārā vēl stindzināja sals, nereti krita sniega pārsals, bet aiz siltumnīcas stikliem jau sākās pavasaris: diendienā kūpēja dūmenis, dārzkopības brigades laudis b. Zandera vadībā sagatavoja augsni, sēja dārzeņus.

Tā tas bija pirms vairākām nedēļām. Šodien nelielajā apkurināmajā siltumnīcā viss zaļo. 3 200 tomātu dēstu jau sasniedz 20—25 cm garumu. Pārdošanai izaudzēti loki, podiņos iesēti gurķi.

— Grūtības mums ar telpām, — saka b. Zanders. — Apkurināmā siltumnīca ļoti maza, tādēļ nākas krietni „saspīsties”.

Jā, telpas nav lielas. Kastītes ar tomātu dēstiem novietotas divos stāvos. Izmantojot stikla jumta slīpumu, kādā stūrī saliktas kastītes pat trešajā stāvā.

— Daļu tomātu dēstu pārvietosim blakus telpās — neapkurināmajā augu mājā, — turpina b. Zanders. — Vēl tikai naktīs temperatūra ļoti zema, tādēļ mēģināsim apsildīt ar parasto metala krāsniņu.

Dārzkopji audzē arī dažādu puķu dēstus. Kastītēs iesētas lauvmutītes, ābeļziedu

lelkojas, ziedošās begonijas, atraitnītes un citas puķes, pašam ap 10 000 dēstu. Lecektis jau zaļo redīsi, iesēti salāti, Citavas sīpoli. Pašreiz lecektis pārpīķē arī tomātus. Tikko no lecektīm izņems salātus, tur pārpīķēs gurķus. Drīzumā dārzkopji iesēs Besenovas sīpolus. Tādus kolchozā audzē pirmo reizi. Rudenī tos novāks sēklai, bet nākamajā pavasarī iedēstīs ražas iegūšanai. Tāpat jauna kultūra ir 5 brīvdabas vīnogu šķirnes, kuras pašreiz gan vēl aug siltumnīcā, bet vēlāk tās izstādīs laukā.

Kolchozā „Uzvara” lecektis aizņem 170 m², bet trīs augu mājas — 750 m² izmantojamo platību. Augu mājās sa-

gatavo augsni un tur vēlāk pārpīķēs tomātu dēstus. Vienā augu mājā kā pirmo kulturu novāks salātus un pēc tam audzēs tomātus.

Interesanti iekārtota ūdens piegāde augu mājām un lecektīm. Nogāzes augšējā galā ir liels rezervuārs, kur triec piegādā ūdeni. No rezervuāra pa caurulēm paštecēs veidā ūdens nokļūst vajadzīgajā vietā. Dārzkopis b. Zanders izdomājis šo pašu apūdeņošanas sistēmu izmantot arī vircas novadīšanai augu mājās. Pa parastām koka siltēm no kūts to ievadis rezervuārā.

Dārzkopības brigādē nav diez cik liela — tikai 5 cilvēki, taču uzdevumi nav mazi: 1 ha platībā jāaudzē agrie kartupeļi, tikpat lielu lauku aizņems kāposti, 0,4 ha platībā audzēs ķiplokus un sīpolus. Kur tad vēl gurķi, galdabietes, burkāni, pētersīļi, puķu kāposti. Dārzkopji pašreiz kopj arī augļu dārzus — noņem apsējus, izžāgē sausus zarus, bet pēc tam apmīļos. Kā pats brigadieris, tā arī S. Goldberga, M. Rudovica, A. Betmane un L. Riekstiņa ir čaki darba darītāji. Un tā ir ķīla, ka šogad dārzkopība attaisnos kolchoznieku cerības — dos plānotos 40 000 rubļu ienākuma.

R. Rītums

Attēls: tomātu dēstu pārpīķēšana lecektīs.

Pākšaugu, auzu, saulgriežu mistra audzēšana skābbarībai

Sulīgās lopbarības sagādē plašāka vieta jāatdoda arī dažādu pākšaugu, auzu, saulgriežu mistriem. To izaudzēšana prasa daudz mazāku darbu spēka patēriņu kā rušināmās skābbarības kultūras. Arī siltākās augsnes un ar mazākam mērojamu devām var sasniegt augstas zaļās masas ražas. Skābbarība no šādiem mistriem satur daudz olbaltuma, kuru dod pākšaugi.

Lai noskaidrotu, kāda sastāva mistri dod augstākās zaļās masas ražas un barības vielu daudzumu, Lejaskurmes izmēģinājumu un selekcijas stacijā izdarīti daudzi izmēģinājumi minerālāugsne, sākot ar 1953. gadu. Divus gadus izmēģinājumi izdarīti arī kolchozā „Aktīvoists” nosusinātā kūrda purvā. Pēdējos gadus mistru sastāvā ietilpinātā viengadīga stiebrzāle — daudzziņu aīrene. Šī stiebrzāle ir ļoti vērtīga, jo pēc olbaltuma saturā tuvojās sarkanam ābolīnam, lopi ļoti labi ēd un pēc nopļaušanas ātri ataug, tā ka vasarā var plaut 3 reizes. Pavasarī asni nebaids no salnām un rudenos atāls aug līdz salam un iztur bez leņķojumiem bojājumiem īslaicīgu salu pat līdz —10°C. Audzēšanai vispiemērotākās iekoptas smilšmāla,

māla un nosusinātas zaļu purvā augsnes. Sēklas dod sēšanas gādā.

Izmēģinājumā mistri apsēti 10. maijā, pirmais plāvums — 20. jūlijā. Pirmais atāls plauts 20. septembrī un otrs atāls 25. oktobrī. Atāls sastāvēja gan drīz tikai no daudzziņu aīrenes. Augsne — smilšmāls. Priekšaugi — kartupeļi, mēsloji ar kūstmēsliem — 20 t uz hektāra. Kā redzams no izmēģinājuma datiem, pagājušajā gadā visaugstāko ražu deva mistri, kuru sastāvā bija ziemas vīķi. Iepriekšējos gados lietākās ražas deva mistri, kuros bija zirņi.

Minētos mistrus var audzēt visās augsnēs, kurās padodas vīķi vai zirņi. Labākais priekšaugis ir rušināmaugi, kas saņemusi organisko mēslu. Tādā gadījumā to mistriem vairs nedod, bet tikai minerālo mēslu. Minerālmēsli jānod pavasarī pirms kultivēšanas. To deva atkarībā no augsnes iekopšanas un mēslu krājumiem. Vidējā deva būtu: superfosfāts 3 c/ha, chlorkalcijs 1,5 c/ha, un ja iespējams, amonija sulfāts 0,5 — 1,0 c/ha. Ja mistra sastāvā ir daudzziņu aīrene, tad atālam ļoti vēlama neliela (ap 0,5 c/ha) amonija salpētra de-

va pēc pirmā plāvuma. Ja organisko mēslu daudzums dod tieši mistriem, tad minerālo mēslu devu attiecīgi samazina. Sēšanu var izdarīt ar parastām zirgu vai traktorvilkmes rindas sējmašīnām. Auzas, pākšaugus un saulgriežus pirms sēšanas sajauc kopā attiecīgos daudzumos. Var sēt arī saulgriežu atsevišķi un pēc to sadīgšanas šķērsm rindām sēt pārējās kultūras. Kā rāda pieredze, tad pie šādas sēšanas pieaug saulgriežu zaļās masas raža uz pārējo kultūru ražas rēķina, jūtamai nepalielinot kopražu. Divreizēja sēšana palielina mistru pašizmaksu, kā arī aizkavē auzu, pākšaugu un daudzziņu aīrenes sēju, kas savukārt samazina atāla, vai pēckultūras augsnes laiku un līdz ar to ražu. Saultgriežu galvenais uzdevums šādos mistros ir to pasargāšana no veldrēšanas. Kā pagājušā gada novērojumi rādīja, tad saulgriežu, kas sētas reizē ar pārējiem komponentiem, tikpat labi spēja veikt šo uzdevumu. Pēc auzu, pākšaugu un saulgriežu apsēšanas jāsej daudzziņu aīrene, kuras sēklas jāieecē ar vieglām ecešām un pēc tam jāpļēvē. Mistri jāsej agri, reizē ar graudaugiem aprīļa pēdējā pusē, vai maija

sākumā, atkarībā no pavasara. No salnām nav ko baidīties, jo visas šīs kultūras no tām necieš.

Novākšanas laiks atkarīgs no zaļās masas izlietošanas. Ja to izlieto zāļbarībai, tad, protams, novāc tāda laikā, kad tas vajadzīgs un pie tam agrākā attīstības fāzē. Ja turpretim gatavo skābbarību, tad vislabāk ir novākt, kad zirņiem vai vasaras vīķiem uz visiem augiem sāk attīstīties pākstis. Saultgriežu šajā laikā vēl ir pumpuros vai ziedēšanas sākumā. Mistri ar ziemas vīķiem jānovāc, kad zied vairāk kā 75 proc. ziemas vīķu. Pēc nopļaušanas, sevišķi mitra laikā un ja piedots slāpekļa virsmēsls, strauji aug daudzziņu aīrenes atāls. To labāk plaut uz 2 reizēm, jo par abām reizēm kopā iegūst vairāk masas, nekā plaujot tikai vienreiz. Otro reizi atālu, ja tas ir mazs, var nepļaut, bet noganīt.

Ja daudzziņu aīrenes mistros nav, kā tas būs šajā un pa daļai arī turpmākajos gados, lauku pēc mistru nopļaušanas nevajag atstāt līdz rudens tukšu, bet izmantot pēckultūram. Labākā pēckultūra mūsu apstākļos ir kacaknāposti. Lejaskurmes izmēģinājumu stacija 1954. g. pēc mistru nopļaušanas, lauku aparšanas un kultivēšanas, 22. jūlijā iestādīja kacaknāpostus un novembrī novāca 300 c/ha no kākā postu. Dēsta

izaudzēšanai jāreķina 4—5 nedēļas no sēšanas dienām.

Mistru audzēšanā šajā pavasarī būs ļoti lielas grūtības, jo pagājušajā gadā nenogatavoja vasaras vīķi un zirņi, tādēļ trūkst šo kultūru sēklas. Esošie nelielie krājumi jāizlieto sēklizaudzēšanas sējumam, lai turpmākajos gados būtu pietiekamas daudzums šo kultūru sēklas. Tādēļ šogad vairāk jāsej auzu, ziemas vīķu un saulgriežu mistri, jo ziemas vīķu sēklas pagājušajā gadā nogatavoja.

Lai pavairotu daudzziņu aīreni, katrs kilograms šīs sēklas, ja tas būtu kādā kolchozā, jāizlieto tikai sēklizaudzēšanas sējumam. Kā rāda LLA pētījumi, vislielākais sēklis pavairošanas koeficients ir pie 50x25 cm līdzu sējas. Sejoj pēc šī pamatmēra, uz ha iziet 2,5 kg sēklu un pie labas agrotehnikas var iegūt līdz 7 c/ha sēklu no ha. Parastā izklaidsejā turpretim iegūts tikai 2—3 c/ha. Sēšanas gada rudenī daudzziņu aīrenes sējumus nevajag izārt, bet atstāt līdz pavasarim. Labos ziedošanas apstākļos šī zāle var pārzīdēt un otrā gadā dot divas sēklu ražas. Ja būs slikti pārzīdējuši, lauku pāspēs vēl sagatavot citai kultūrai.

R. Mednis, Lejaskurmes izmēģinājumu un selekcijas stacijas vecākais zinātniskais līdzstrādnieks

MŪSU REPUBLIKĀ

Top Dagdas MTS ciematā

Dagdas MTS ciematā rosī-gi strādā būvbrigāde. Pēdējā laikā uzceltas vairākas ēkas — tipveida mašīnu un traktoru remonta darbnīca, rezerves daļu noliktava, šķūnis kombainiem un citām mašīnām. Nodota ekspluatācijā termoelektrocentrāle, izurbta jauna arteziskā aka. Vienā astoņdzīvokļu mājā jau dzīvo mehānizatori, pašreiz ceļ otru, piecīdvokļu māju.

Veic iekšējos apdares darbus divstāvu kopmītnes ēkā, kur dzīvos 50 cilvēku. Ceļ arī pirti un veikalu. Mehānizatoriem ir savs klubs.

400 hektaru piefermu laukiem

Sacenšoties, lai godam sagādātu Lielā Oktobra 40. gadadienu, Jelgavas rajona kolchoza „Zemgale” lopkopji nolēmuši šajā saimniecības gadā ražot uz katrām 100 hektariem lauksaimniecībā izmantotajās zemes 450 centnerus piena un 75 centnerus gaļas.

Šās saistības lopkopji sēkmīgi izpilda. Lai nostiprinātu lopbarības bāzi, visas slaucējas un cūkkopes šogad audzēs piefermu laukos lopbarības bietes, kartupeļus, kāpostus un citas kultūras. Uz piefermu laukiem izvesti jau vairāk nekā 200 tonnu organisko mēslu.

Rajona kolchozos platības, ko aizņems piefermu lauki, pārsniegs 400 hektarus.

No pilsētas uz kolchozu

Uz dzīvi Alūksnes rajona kolchozos pēdējā gadā pārcēlušās 232 pilsētnieku ģimenes. Jaunie kolchoznieki strādā čakli. Piemēram, lauksaimniecības arteļa „Igrīve” jaunais kolchoznieks Stepanš Nilovs septiņos mēnešos nopelnījis 330 izstrādes dienas. Timofejs Tretjakovs un Terentijs Patraksins tai pašā laikā nopelnījuši katrs 220 izstrādes dienas. Viņu darbs bagātīgi atalgoti. Par katru izstrādes dienu kolchoznieki saņemusi 10 rubļus naudā un pusotra kilogramu labības.

Lauksaimniecības arteļu valdes palīdz jaunajiem kolchozniekiem celt dzīvojamās mājas un iekārtot saimniecību. Dzīvojamās mājas sev ceļ kolchoznieku Alekseja Dubovska, Alekseja Ulanska, Jāzepa Sprudzāna un citu kolchoznieku ģimenes.

Pusmiljons skaļlāju rūpnīcas kinoteātri

VEF klubā jau piecus gadus darbojas kinoteātris. Strādniekiem, inženier tehniskajiem darbiniekiem un kalpotājiem regulāri demonstrē jaunās kinofilmas. Šo piecu gadu laikā kinoteātri apmeklējuši apmēram pusmiljons skatītāju. Rūpnīcā ir arī pārvietojamās kinokārtas. Kinoseansus bieži rīko pusdienas pārtraukumā cechu un nodaļu sarkanajos stūrīšos. Rūpnīcā bieži demonstrē arī tehniskās filmas.

(LTA)

Rajona festivalu sagaidot

Noslēdzies Vissavienības padomju jaunatnes festivala pirmais posms rajonā. Pirmajā festivala posmā piedalījās 34 dramatiskie kolektīvi ar 416 dalībniekiem, 19 deju kolektīvi ar 214 dalībniekiem, 29 kori un ansambļi ar 568 dalībniekiem un 35 individualie izpildītāji. Tiesības piedalīties otrā posmā, kurš notiks 13. un 14. aprīlī dramatiskiem kolektīviem un 21. aprīlī korim, orķestriem, deju kolektīviem un individualiem izpildītājiem, ieguva 37 kolektīvi ar 571 dalībnieku un 22 individualie izpildītāji.

Notikušie festivala pirmā posma koncerti parādīja, ka vairums pašdarbības kolektīvu tiem nopietni gatavojušies. Labi festivala koncerti bija organizēti Rendas, Rumbas, Vies-tura, Induļa ciemos, kā arī Alsungas strādnieku ciematā. Šeit koncertu organizēšanā aktīvi piedalījās vietējās festivala orgkomitejas, komjaunatnes un partijas pirmorganizācijas. Tādēļ arī panākumi neizpalika. Kur nebija šādas sadarbības, tur arī rezultāti bija daudz sliktāki. Sevišķi tas sakāms par festivala sarīkojumiem Kursas, Grāveru, Basu ciemos. Tā Grāveru ciemā festivala koncertā piedalījās tikai trīs kolektīvi ar ļoti mazu dalībnieku skaitu. Vai tad šajā ciemā nav vairāk jauniešu, kuru varēja iesaistīt pašdarbībā, gatavojoties festivalam?

Jāaizīst, ka festivala pirmā posma organizēšanai pilsētā

ne visi uzņēmumi un iestādes veeltījuši pienācīgu vērību. Kā lai izskaidro to, ka no Tūku fabrikas koncertā piedalījās tikai deju kolektīvs. No šeit strādājošiem jauniešiem varēja noorganizēt gan kori, gan dramatisko kolektīvu, lai godam pārstāvētu savu uzņēmumu rajona festivala skatē.

Mazs festivala dalībnieku skaits bija arī rajona lielākajā rūpniecības uzņēmumā — finieru fabrikā „Vulkans”. Bet no rajona rūpniecības kombināta nepiedalījās neviens pašdarbnieks.

Atlikušajā laikā līdz rajona festivalam uz to izvirzītajiem kolektīviem galvenais uzdevums ir vēl un vēlreiz pārskatīt un noslīpēt izvēlēto repertuāru, ņemot vērā tās kļūdas un trūkumus, kādi tika norādīti festivala pirmā posma skatēs, lai ar panākumiem varētu cīnīties par tiesībām piedalīties republikas festivalā, kurš notiks no 10. līdz 16. jūnijam Rīgā.

Padomju zemē jau sen izveidojusies jauka tradīcija — atzīmēt svētkus ar darba uzvarām. Arī festivals ir visas tautas svētki un tādēļ, sekojot šai tradīcijai, arī mūsu rajona jauniešiem jā sagaida Vissavienības padomju jaunatnes festivals ar jauniem darba panākumiem, vēl plašāk jāizvērsī socialistiskā sacensība tīrumos un cechos, jo festivala lozungs ir „Slava darbam”.

A. Paīrs,
rajona kultūras nodaļas vadītājs

VĒLREIZ PAR TĪRĪBU PILSĒTĀ

Par netīrību Lēpina ielā № 1/3 iedzīvotājiem aizrādīts martā, arī aprīlī rakstīts laikrakstā, tomēr iedzīvotāji vēl neko nav darījuši, lai savu pagalmu sakārtotu. No minētā pagalma nav aizvācīs grūžu kaudzi arī rajona rūp-kombināts.

Nerūpējas par tīrību pagalmā arī Lēpina ielas № 60 iedzīvotāji.

Omulīgi jūtas kinoteātra „Komjaunietis” direktore b. Geida, kaut gan atkritumu krātuve pagalmā ir pārpildīta. Blakus krātuvei sakrājušies kaudze mājāsaimniecības atkritumu, turpat izlej samazgas. Pagalmā daudz arī citu grūžu.

Kuldīgas patērētāju biedrībai pilsētā ir vairākas ēkas un visas to teritorijas netīras. Pie kantora Lēpina ielā № 44, paviljona Lēpina ielā № 48 un ēdnīcas № 1 Pasta ielā vēl nav uzsākta pagalmu uzkopšana.

Vēl nav sākuši savu pagalmu uzkopšanu Rīgas ielas 10, Stachanoviešu ielas 10, Sarkanarmijas ielas 22, 24 iedzīvotāji. Sarkanarmijas ielā 22 nekārtīgi samēti 3. namu pārvaldei piederošie, no vecām noārdītām ēkām savāktie būvmateriāli. Ļoti netīrs pagalmis ir Ventpils ielā 16.

Neievēro tīrību arī lopu turētāji, daudzli nav izveduši kūtsmēslus.

Maz iniciatīvas parādījuši

MUMS RAKSTA

Edoles apkārtnē jāuzpoš

Ēdolē ir krāšņi kalni un lejas, parki ar simtgadīgiem kokiem, vēsturiskas celtnes. Vasarās Ēdoli apmeklē daudzās ekskursantu grupas.

Aplūkojot visu šo krāšņumu, nepatīkamas ir daudzās nekārtības. Piemēram, vēl redzami dažu ēku skeleti, pusedzēju jumtu spāres, nenovākti ķieģeļi paša centra ielā.

Pirms dažiem gadiem ēdoliēši priecājās, sak, nu beidzot arī mums būs pirts. To iekārtoja, pāris reizes izkurināja un... līdz ar to prieki bija galā. Pirti uz dzīvi ievācās kāda sieviete ar visām aitām, kazām, vistām, cūkām. Rezultatā — mēsli līdz griestiem, izdauzītie logi aizbāzti ar vecām lupatām, durvis izlauztas. Aitas tiek ganītas mūsu skaistajā parkā, pat pilskalnā, puķes dobēs nobradā.

Gruveši ciema centrā rēgojas jau turpat 10 gadus. Vai patiešām ciemā nav neviena, kam jārūpējas, lai tos novāktu, ierīkotu skveru un kāpēc šeit nekā neciešama nesaskata Ēdoles ciema izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Ošiņš?

Mēs, ēdoliēši, prasām, lai nekārtības tomēr tiktu nekavējoties novērstas un ciema apkārtnē uzposta.

Edoliēši

Padomi putnkopjiem

Kā saglabāt cāļus

Mājputni ir ļoti ātraudzīgi un dēļīgi. Gadā viena vista var dot vairāk nekā 200 olu, bet agrā pavasarī inkubatoros izperinātie gailēni līdz rudēnim sasniedz 1,5—2 kilogramu svaru. Sekmīga putnkopības attīstība republikas kolchozos un padomju saimniecībās ir atkarīga no daudzliem apstākļiem. Taču galvenais no tiem ir jaunputnu pareiza audzēšana. Pieredzējuši putnkopji uzskata, ka pirmās 30—45 dienas pēc cāļu izšķilšanās ir izšķirošās. Ja šajā laikā tiek jaunputni saglabāti, tad tie tikpat kā visi arī izaug.

Cāļi no inkubatoru stacijām jāņem aprīlī un maijā. Šai laikā perētie jaunputni ir visizturīgākie. No agrajiem cāļiem izaudzētās vistīņas sāk dēt olas tai pašā gadā. Ieteicams audzēšanai izraudzīties tikai veselus un žirgtus cāļus.

Pieredze rāda, ka cāļi nepanes mitrumu un bieži vien no tā iet bojā. Tāpēc pirmajā laikā (apmēram 30 dienas) putnu mājas jāapsilda. Pirmajās dienās pēc izšķilšanās temperatūrai telpās jābūt 26—28 grādiem, bet pēc tam tā pakāpeniski jāpazemina līdz 20 grādiem. Cāļu māju nedrīkst pārlīvēt ar jaunputniem. Uz katru kvadrātmetru pavasarī var turēt ne vairāk par 20, bet vasarā — 12 cāļi. Sevišķi nepieciešams ir svaigais gaiss un sausi pakaiši.

Izšķirošā nozīme cāļu saglabāšanā ir pareizam barošanas režimam. Pirmajā nedēļā cāļi jāēdina 8 reizes dienā, otrajā nedēļā — 7 reizes un trešajā — 6 reizes dienā. Taču visu laiku pirmo reizi cāļi jāpabaro pulksten četros rītā, bet pēdējo — pulksten septiņos vai astoņos vakarā.

Pirmajā periodā kā olbaltumiem bagāta barība cāļiem jānodrošina, biežpiens, sasmalcinātas cieti vārītas olas. Vāļpiens vislabāk lietojams sarūdzis, jo rūgušpiens cāļiem ir labāk izmantojams un pasargā tos no gremošanas orgānu slimībām. Sākot ar ceturto nedēļu, jaunputni jāēdina 3—5 reizes dienā, kamēr tie sasniedz pusotra mēneša vecumu. Šai laikā cāļiem dod miltu un graudu sajaukumu. 30—45 dienu vecumā jānodrošina sasmalcināti izdiedzēti graudi. Barības devā jābūt vismaz 30 procentiem zaļbarības vai saknāgu un līdz 4 procentiem krita.

Pieredze rāda, ka pirmajās dzīvības dienās cāļiem nedrīkst dot nepilnvērtīgus barības atkritumus: ietaupīt tā var maz, bet var iet bojā daudz cāļu. Putnkopjiem jāvēlta visas pūles, lai saglabātu un izaudzētu visus jaunputnus.

M. Grīzans,
sanitārā ārsta palīgs

V. Jansons

Starptautiskais apskats

Jauns liels solis ceļā uz komunismu

Biedra N. S. Čruščova tezes referatam gaidāmajā PSRS Augstākās Padomes sesijā „Par rūpniecības un celtniecības vadišanas organizācijas tālāku uzlabošanu” izraisījušas plašas atsauksmes ārēmēs. Mūsu draugi, visi progresīvie cilvēki ar lielu interesi uztvēra šo dokumentu un vienprātīgi atzīmē tā svarīgo politisko un ekonomisko nozīmi. Franču avīze „Humanité” raksta, ka pasākumi, kas nodoti visas tautas apspriešanai Padomju Savienībā, paver socialisma zemei jaunas grandiozas perspektīvas. Kā atzīmē ārējiem demokrātiskā prese, PSRS socialistiskās saimniecības vadišanas formu un metodu pārkārtošana vēl

vairāk nostiprinās mūsu Dzimtenes varenību un cels padomju cilvēku labklājību. „Jaunās pasaules varens cietoksnis — Padomju Savienība, — norāda bulgāru laikraksts „Rabotničesko Delo”, — būs vēl bagātāka, vēl skaistāka”.

Mūsu tauta pati ir savas zemes likteņa noteicēja. Tautas darbs, radošā enerģija, kolektīvā gudrība un iniciatīva ir Padomju zemes panākumu avoti. To uzsverot, vairāki ārējie laikraksti sevišķi norāda uz to, ka N. S. Čruščova referata tezes nodotas visas tautas apspriešanai. Beļģijas laikraksts „Drapeau Rouge”, piemēram, uzsver, ka šo težu nodošana visas tautas apsprie-

šanai liecina par padomju iekārtas dziļo demokrātismu. „PSRS, — raksta „Drapeau Rouge”, — dod jaunu piemēru, kas liecina, ka šajā valstī visi pilsoņi apspriež galvenos likumus un svarīgākos lēmumus to izstrādāšanas procesā”.

PSRS rūpniecības vadišanas organizācijas uzlabošanas jaunus pasākumus sagatavojusi mūsu tautas saimniecības strauji attīstība. Norādot uz to, Itālijas nedēļas izdevums „Mondo Economico” secina, ka padomju ekonomika ir tik tāl izaugusi, ka nepieciešamas jaunas, uzlabotas vadišanas formas, kuras realizēs jaunie, padomju varas gados izaudzīnātie kadri.

PSRS — par atomieroču izmēģinājumu aizliegšanu

Paziņojumā par amerikāņu un angļu neseno sarunām Bermudu salās PSRS Ārlietu ministrija atzīmēja, ka šās apspriedes dalībnieku pieņemtie lēmumi „pastiprina starptautisko saspīlējumu”. To apstiprina vispirms tas, ka rietumvalstīs joprojām drudzaini bruņojas un savu nolūku pamatā liek atomu un ūdeņraža ieročus. Bermudu apspriedes dalībnieki paziņoja, ka atomieroču turpmākie izmēģinājumi esot „pilnīgi nepieciešami”. Šāda ASV un Anglijas nostāja, kā atzīmē PSRS ĀM paziņojumā, liecina, ka tās nostājušās uz tieša atomkara gatavošanas ceļa.

Ar šo gatavošanos atomkaram saistīti arī amerikāņu plāni, kas paredz izvietot PSRS kaimiņu valstu teritorijā speciālas ASV karaspēka daļas, kuras apbruņotas ar atomieročiem. Padomju

valdības vadītāja N. A. Bulgaņina neseno sarunām Norvēģijas un Dānijas premjerministriem izteikts nopietns brīdinājums, ka šie plāni var radīt liktenīgas sekas šīm valstīm. No padomju vēstījumiem izriet, ka Dānijai un Norvēģijai savas drošības garantēšanas labā vajadzētu atteikties atbalstīt amerikāņu plānus un nostāties uz Eiropas kolektīvās drošības sistēmas izveidošanas un atomieroču aizliegšanas ceļa.

Par atomkara draudu likvidēšanu cīnās arvien plašākas aprindas daudzās valstīs. Japānā un citās Āzijas zemēs izvērsusies tautas protesta kustība pret Anglijas paredzētajiem atomieroču izmēģinājumiem Klusajā okeānā. Jautājums par šādu izmēģinājumu izbeigšanu nesen bija debatē centā Anglijas parlamentā.

Vispasaules miera padomes birojs savā pagājušās nedēļas sēdē Berlīnē pieņēma uzsaukumu, kas prasa nekavējoties izbeigt atomieroču izmēģinājumus.

Cenzdāmās veicināt šā uzdevuma drīzāku atrisināšanu, mūsu zeme izvirzīja jaunu priekšlikumu. Runājot šajās dienās Apvienoto Nāciju Organizācijas Atbrūpošanas komisijas Apakškomitejā, padomju pārstāvis paziņoja: ja rietumvalstis negrib tagad pilnīgi atteikties no atomieroču izmēģinājumiem, Padomju valdība ir gatava, sperot pirmos soli, vienoties par izmēģinājumu pārtraukšanu uz noteiktu laiku.

Padomju pārstāvis ANO Atbrūpošanas komisijas Apakškomitejā izteica cerību, ka ASV un Anglija atbalstīs šo Padomju Savienības priekšlikumu.

V. Čarkovs

A. Golubs, A. Paršins

Pa zvēru taku

No Jelgavas — Meitenes šosejas strauji, gandrīz taisnā lēņķī, pagriežas ceļš uz Vircau. Sākumā pa kreisi un pa labi no tā redzamas viensētas, tad ceļš iegriežas mežā, veidodams četrus kilometru attālumā tikai vienu likumu. Dažreiz šeit pabrauc autobuss, kolchoza smagais automobilis vai noklaudz zirga pakavi. Bet visbiežāk te valda piesardzīgs klusums. Tikai vējinās dienās brīdinoši bargi, it kā jūras bangas, šalc koku galotnes. Mežonīgajos briķšpos, sīkstajos krūmajos nedzirdami klejo zvēri — vilki, lapsas, stirnas. Daudzas taciņas viņi ir iemīdījuši. Takas veido cilpas, saiet kopā un atkal sazarojas uz dažādām pusēm. Ja vientuļš cilvēks ieklīdīs tādā biezoknī, viņam neizvairīties no nelaimes.

„Poķu” mājas atrodas Vircavas meža malā. Pie paša ceļa — kara invalida Andrejeva nelielā būdiņa, tālāk, piekalnē — mājiņa, ko ciema padome nodevusi skolotāju dzīvokļiem.

Šī viensēta ne ar ko neatšķiras no citām. Dzīve te ritēja klusi un vienmērīgi. Vakaros Aleksandras Petrovna Aleksejevas istabīnā spīdēja uguntiņa — skolotāja ilgi sēdēja pie grāmatām, gatavojās stundām, laboja burtiņas. Viņas vīram Vasilijam Likovam tādās reizēs kļuva garlaicīgi, un viņš devās lauku kāvēt pie kaimiņa vai draugiem. Nereti viņš atgriezās rīta pusē ieskurbis, un sieva viņam to pārmeta. Tad nu iedegās kildas, dažas dienas laulātie draugi dusmojās viens uz otru, un pēc tam atkal viss ritēja vecajās slīdēs. Rītos Vasilijš devās uz fermām izsniegt lopbarību (viņš strādāja par furažieri kolchozā „Komunisma ceļš”), bet Aleksandra Petrovna gāja uz skolu.

Tikai vienreiz neliels notikums ienesa dažādību pierastajā vienmērīgajā dzīvē: pie Aleksandras Petrovnas viesos atbrauca māsa Marija. Taču tikšanās prieks drīz vien tika aptumšots: akuta apendicīta lēkme piespieda steidzoši nosūtīt viešņu uz operāciju Jel-

gavā. Tas notika divdesmitajā martā.

Bet trīsdesmitajā Marija jau izrakstījās no slimnīcas, un Vasilijš Likovs ar sievu aizbrauca uz pilsētu. Tiesa, tanī dienā Aleksandra Petrovna vajadzēja piedalīties vēl rajona skolotāju konferences klases audzinātāju sekcijas sēdē. Mājup viņa cerēja nokļūt tikai vakarā. Bet Vasilijš teica, ka viņš arī viens nogādās Mariju uz Vircau un ka Aleksandrai nav ko raizēties.

Taksometrā viņi iesēdās visi trīs. Marija palūdza māsu saņemt pastā naudas pārveidumu, piesūfītu no sanatorijas „Mālkalni”, kur viņa strādāja līdz slimībai, iedeva viņai nepieciešamos dokumentus, un Aleksandra Petrovna izkāpa no mašīnas pilsētas centrā, bet Likovs un Marija aizbrauca uz Vircau.

Vakarā konferences dalībnieki atgriezās mājās, bet krievu valodas un literatūras skolotāja kopā ar viņiem neatbrauca. Autobusi uz Vircau todien vairs negāja, un vārēja domāt, ka Aleksandra Petrovna atbrauks ar vilcienu.

SPORTS

Kuldīgas sportistu uzvara

Sestdien BASB „Daugava” sporta namā notika Latvijas PSR 1957. gada skolu jaunatnes vasaras sporta spēļu Kuldīgas zonas sacensības volejbolā.

Cīņās par zonas skolu jaunatnes čempiona nosaukumu un tiesībām piedalīties tālākās sacensībās piedalījās Kandavas un Kuldīgas rajonu skolu jaunatnes izlases komandas, jo Ventspils, Talsu un Tukuma rajonu jaunie volejbolisti neieradās.

Kā pirmās sacentās abu rajonu meiteņu komandas. Mūsu rajonu pārstāvēja Kuldīgas pirmās vidusskolas izlase, papildināta ar Aļsunas vidusskolas labāko volejbolisti S. Laudoni.

Jau pašā spēles sākumā redzams, ka Kandavas rajona jaunie volejbolisti kā tehniski, tā taktiski daudz vājāk sagatavoti par savām pretiniecēm — Kuldīgas rajona pārstāvē, pēdējās pārliecinoši ar 15:0 noslēdz setu savā labā. Otrajā setā kuldīdznieču treneris b. Vilce raida cīņā visas rezerves spēlētājas. Arī spēlējot šādā sastāvā, mūsu volejbolistes ir pārsvarā un uzvar setu ar 15:6. Trešajā setā uz laukuma atgriežas pamata sastāva spēlētājas, kuras tāpat kā pirmajā setā panāk 15:0 uzvaru. Tādējādi visu spēli pārliecinoši ar 3:0 uzvar

Kuldīgas rajona skolu jaunatnes izlases komanda.

Daudz sprāgāk risinājās abu rajonu jauniešu komandu spēle. Kuldīdznieku pārkāpumu uzbrukumā Kandavas rajona jaunie volejbolisti stāda pretī pašizlīdzīgu darbību aizsardzībā, uzņemot daudzas šķietami neglābjamas gremdes. Pirmajā setā pie līdzvērtīgas cīņas ar 15:13 uzvar kuldīdznieki. Otrajā setā Kuldīgas rajona skolu jaunatnes izlases komandai izdodas salauzt pretinieka aizsardzību un ar 15:6 noslēgt to savā labā.

Ar mainīgām sekmēm risinājās trešais sets. Lai gan kandavniekiem izdodas izvirzīties 14:7 vadībā, tomēr gūt izšķirošo punktu tiem neizdodas. Loti sasprindzinātā cīņā mūsu rajona pārstāvi panāk izlīdzinājumu un arī 19:17 uzvaru. Tādējādi tāpat kā jaunietēm visu spēli ar 3:0 uzvar mūsu rajona pārstāvi: Brūns, Palms (Kuldīgas pirmā vidusskola), Nemirovskis (Kuldīgas otrā vidusskola) un Iļis, Orna un Preiss (Aļsunas vidusskola).

Tādējādi mūsu rajona jaunie volejbolisti un volejbolistes izcīnīja tiesības piedalīties starptautiskās sacensībās.

L. Arājs

Vai jūs zināt?...

... ka pirms Lielā Tēvijas kara latviešu zvejniekiem piederēja 786 motorlaivas ar 5600 zirgspēku kopējo jaudu. Tagad mūsu republikā notiek organizētas 3 motorizētas zvejas stacijas, kas apkalpo visus 20 zvejnieku kolchozus. To rīcībā ir vairāk nekā 850 zvejas kuģu, kuru kopējā jauda pārsniedz 30 000 zirgspēku. Šogad saņems vēl 25 vidējos zvejas kuterus.

... ka Daugavpils uzņēmumu ražoto produkciju izmanto ne tikai brīlīgajās padomju republikās, bet eksportē arī uz 12 ārvalstīm. Daugavpils fabrikas un rūpnīcas pašlaik dod gandrīz 20 reizes vairāk dažādas produkcijas nekā 1939. gadā.

... ka pagājušajā, 1956. gadā Latvijas tekstilfabrikas izgatavoja vairāk nekā 72 miljonus metru dažāda auduma. Savienojot tos vienā lentā, varētu pa ekvatoru gandrīz divas reizes apjot zemeslodi.

... ka buržuāziskajā Latvijā 1937. gadā izdeva 3.329.364 eksemplārus dažādu neperiodisku iespaiddarbu. Latvijas Valsts izdevniecība 1956. gadā laidusi klajā 11.682.000 eksemplāru dažādu neperiodisku izdevumu. Šogad ielāpnots izdot 14.192.000 eksemplārus neperiodisku iespaiddarbu.

(LTA)

Tātad no Dimzas stacijas caur mežu viņai mājup būs jāiet vienai. Kādos deviņos vakarā Vasilijš aizgāja sagaidīt sievu uz meža ceļa, bet pēc pusstundas viņš atgriezās sadrūmis, nerunīgs.

— Neatbrauca? — jautāja viņam Marija.

— Nē.

Nopēmiēs dažas minutes pa virtuvi, viņš likās gulēt.

No rīta, kā parasti, Likovs aizgāja darbā. Sievas prombūtne viņu vairs nekaitināja kā vakar — viņš bija mierīgs. Bija taču arī agrāk tādi gadījumi: aizbrauc Aleksandra uz Jelgavu, bet tur viņai pēkšņi ievajagas nokļūt Rīgā. Vai: gadās viņai brīvs laiks — aizlaiz uz pāris dienām uz Ogri, kur kopā ar viņas māti ciemojas viņu piecus gadus vecais dēlens.

— Tu varētu piezvanīt uz turieni, — lūdza Marija.

— Piezvanīšu.

... Beidzās isās pavasara brīvdienas, un skolā sākās mācības. Bet Aleksandra Petrovna neieradās klasē. Viņa, kas karsti mīlēja bērnus, savu rūpju pilno darbu un visu kūsājošo skolas dzīvi, pēkšņi it kā aizmirsa to. Pazīstot viņu kā cilvēku, kas savu dzīvi nevar iedomāties bez skolas, skolotāji pat nevarēja pie-

ļaut domu, ka Aleksandra Petrovna pēc pašas gribas nav ieradusies stundās; tātad ar viņu kaut kas noticis, un tas nopietni sāka viņus uztraukt.

Par skolotājas noslēpumaino nozūšanu paziņoja partijas rajona komitejai (skolotāja bija skolas partijas pirmorganizācijas sekretare), milicijai, noskaidroja, ka pie pazīpām pilsētā Aleksandra Petrovna nav bijusi, nav arī braukusi uz Ogri. Tātad no Jelgavas pēc konferences viņa tomēr ir devusies uz mājām. Kur gan viņa ir?

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Rimma Andreja d. m. Rossohina, dzim. 1934. g., dzīv. Kuldīgā, Gvardes ielā № 27 — 7, ierosinājis laulības šķiršanu pret savu vīru Rūdolfu Ivanu d. Rossohina, dzim. 1934. g., dzīv. Kuldīgā, Rīgas ielā 10 — 2.

Lietu izskatīs Kuldīgas rajona tautas tiesā.

Kuldīgas rajona Rūpkombinatam vajadzīgi strādnieki Kalīķu un Padures kļēģu fabrikās.

Pieteikties Rūpkombinatā Kuldīgā, Rīgas ielā 17 un kļēģu fabrikās.

Lejaskurzes izmēģinājumu stacija Padūrē vajadzīgi laukstrādnieki.

Pieteikties personīgi pie stacijas direktora, vai pa tālruni Padūrē 2.